

מסורת הש"ס

ש"י [77 עמ': ז] (ז
לע"ז)

[illegible][illegible]

ומדריגה אחרת: ומדריגה
במקומה בעל הוא רישא
קא מייתא איה. כלומר
זי מאי דמוקמת רישא
מפר משום דאפשר
ההבדל אחרים וע"כ סיפא
מפר משום דלי אפשר
אחרים דכיון
ההבדל נותן לה בהקפה
א יתנם אלא ליד הבעל

רעז"י

[illegible]

77צרים שצינו לצינה היין: לרצון

ממנה מידי אליביהו: משום דנטולה
אנני מן היהודים רבי יוסי הסני לה

דאמר רב הונא כוליה פירקין. כולהו
סתמי דמתניתין ר' יוסי תני להו:

מממחא מדקסני ר' יוסי אומר אין אלול וכו' למה לי סו למסני הרי זה יפר דלא צריך ר' יוסי. דלא צריך דהא אכתי לאיליבא מאן דפליג ס"מ דמכאן ואילך הוויין כולו סמני כרזי יוסי: כל עניי נפש: חוץ מן הנאגא דלא הוי אלול מפניו. דלא הוי אלול מפניו עניי נפש ולא דברסי צביתו אלא אמרה הנאגא פלוני עלי. שאלא אהנה ממנו יפר דהוי ליה נדרי פירוס מדניה וזו עלי. פירוס מדניה וזו עלי.

ההיינו דומיא דהנחת פלוני עלי וקתמי יכול שמדינה אחרת דאין קתמי יציא אלא שמדינה אחרת דאמרה פירות שמיציאין וזו שמיציא מן השוק עלי אבל שמיציאין לה אחרים או היא עצמה יכולה ליהנות מהן הלכך לא יפר דלא

[illegible]

כולה

ומדסיפא וע"כ צפאי חפשא לה ליהנות מחותן פירות חלה ע"י צעל כהון
הפירות אלא אם תעבור על נדרה וע"כ לדידך דמוקמת ליה צדאא
ליהיגנא דאיהי דרישא נמי ע"כ דומי דסיפא היא צפאי חפשא לה ליהנות
ההבטחאות עולות לטעם דאיהי דרישא דנפסחא קמייתא מייחורא
קוקשטא קאמרת דרישא מיתוקמא צפאסא עליה פירומוי של אותו ר
היא ולר' יוסי אין הכי נמי דאיוו יבול להפך משום נדרי עיניו נפש

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

ר"ן

פב.

ר' יוסי קמחי להו' דכיון דקמחי ר' יוסי
והיה גופיה אמר אלו הן נדרי עניו
זה יפר דברי ר' יוסי אלא לאשמועינן
ואכתי לרבען תבעי לך דלמא תשמיש
עיניו נפש הוא ומפרין בין לעלמא
לאחרים: ולענין ההבה בין דבעינן
לא אפשיטא נקטינן לחומרא ואינו
מפר אלא משום דברים שציוו לצניה.
ואיכא מ"ד דנהי ללא אפשיטא הכא
אפ"ה אפשיטא לה ממימריה דשמואל
דאמר כסמון אבל הנאה פלוני עלי
מפר ואי מהא לא אריא דכי קאמר
מפר דברים שיש ציון עניו נפש קאמר
ואכתי נמינן לחומרא דתשמיש הנפש
אין צו עיני: אמר שמואל משמה
לנוי כל נדרים בעל מפר לאשמו.

והוא דהו דלרי עניו נפש: חזק
מהנאס על פלוני. דהא לא הוי לה
עניו נפש: אכל הנאס פלוני על מפר.
דכיון דלית בה עניו נפש אע"פ שלא
נדרה אלא מאחר יפר: יציא ממדינה
אחרת. אבל פירות אותה מדינה
מיתסרי עליה ואינו יכול להפר וכ"ש
בזומרת הנאת פלוני עלי שאינו יכול
להפר: דקאמר שפציא חסד. כגון
דקאמר פירות מדינה זו עלי אס
תציא אותה אכל כשציציא אחר לא
אקריס עליה וכיון דיש לה תקנה
באותו פירות של אותה מדינה ע"י

לדלית לה תקנה ליהנות מחמור פלוגי. וכי
אחר מפירות אותה מדינה איכא למימר
אחר' משום שאם לא הייתה לה תקנה ע"י
ע"י אחר מפר דהא רישא דלמרה קונס
זה יפר בלמרה שפזיא אתה מתוקמא
לדלית לה תקנתא ע"י אחר כיון לדלית לה
זה יפר משום דה"ל כאומרת הנאת פלוגי
לה ממדינה אחרת לומר דטעמא דמז"ל
זילו רישא משום דלית לה תקנה ע"י צבל
לדלית לה תקנה ע"י צבל לא יפר: **סא**
ה ליה **שפזיא אתה**. ומש"ה כיון דלפשר
תונוי גופיה ע"י אחר ואיהו נמי מזי מיית
ול להפסד: **ואי אמרת דלמרה ליה שפזיא**
ללמרה מהבוא תונוי ע"י אחר אל
וי רישא נמי דקא מייתא הוה כך היא
פסא דקתמי הרי זה יפר מתוקמא ע"כ
היכא דקמייתא היא דלי לא אסרינהו
להו צבל אמאי יפר אללא ודאי צבל ענין
דקתמי פירות תונוי זה עלי אין יכול
וקמא ופס"ה קתמי אין יכול להפסד דהא
אללא דברשא מיירי שלא הייתה פרנסתא
אלא היתה פרנסתא קלא ממנו. ואיכא נסחי
נסיח צבל הוי רישא דקא מייתא היא והכל
סיפא ע"כ מיירי דמתסרא אע"ג דלא
ל רישא נמי מיירי בזהווא גוונא גופיה
ה מתסרו עלה. ואיכא תו נסחי אחרינא
צבל הוי רישא דקא מייתא איהו וה"פ
אחר אללא לו ובכש"ג אי אפשר לה ליהנות
סקינן דאי לא אמאי יפר רישא נמי דקא
ת פירותיו ואפי' תקנס היא בעצמה. וכל
יפר ודקמייתא היא. כלומר אין ודאי
לא קשיא לשמואל דמתני' כולר' ר' יוסי
לוי משום עירוי נפש משמע כדנרנן ס"ל.
והאי

מדסיפא דמייתי בעל באיסור רישא דמייתי אידי
פרנק מאחרים יפר לשמואל אלא רישא דמייתי

הַ מִן הַיְּהוּדִים. לְכַסְתְּמַגְרָשׁ
הַ מִן הַיְּהוּדִים. כְּמַגְרָשׁ
מִפְּרֵצֵי בֵּין לַעֲמֻזוֹ בֵּין לַאֲחֵרִים
וַיִּזְנוּ יוֹכֵל לְהַפְּרֵ שׁ"מ מִשּׁוֹ
כּוֹלָהוּ סְתָמִי דְהֵאִי פִירְקָא
אוֹמֵר אֵין אֱלוֹ נְדָרֵי עֵינָיו
נִפְשָׁא לְמָה לִּיהַ לְמִיתָנָא מוֹ
דְּכּוֹלִיָּה פִּרְקָא ר' יוֹסִי הֵיטָּ
יִפְרַח חֲלָקוֹ וּמִשְׁמַשְׁתּוֹ וְתִהְיֶה מִן הַיְּהוּדִים
וְאֵי אִמְרַת נָדַר עֲנִי נִפְשָׁא הוּא אִמְאִי תֵּהֵא
נְטוּלָה מִן הַיְּהוּדִים שׁ"מ "דְּבָרִים שְׂבִינוּ
לְבִינָה הוּיִין לְרַבְנָן תְּבַעִי לָךְ מִשּׁוֹם דְּנְטוּלָה
אֵינִי מִן הַיְּהוּדִים ר' יוֹסִי קִתְּנִי לָהּ דְּאִמְרֵי רַבִּי
הוֹנָא כּוֹלִיָּה פִירְקָא רַבִּי יוֹסִי הֵיא מִמְאִי כִּיּוֹן
דִּקְתָּנִי ר' יוֹסִי אוֹמֵר אֵין אֱלוֹ נְדָרֵי עֵינָיו נִפְשָׁא
לְמָה לִּיהַ תּוֹ לְמִיתָנָא הֵרִי זֶה יִפְרֵ דְּבָרֵי רַבִּי
יוֹסִי שְׁמַע מִינָהּ מִכָּאֵן וְאִילָךְ רַבִּי יוֹסִי הֵיא
אִמְרֵי שְׁמוּאֵל מִשְׁמִיָּה דְּלוּי כֹּל נְדָרִים בְּעַל
מִפְּרֵ אֲשֶׁתּוֹ הוּיִין מִן הַנָּתִי עַל פְּלוּנִי
שְׂאִינוּ מִפְּרֵ אֲבָל הַנָּתִי פְּלוּנִי עַלִּי מִפְּרֵ תִנְנִי
פִּירוֹת מְדִינָה זוֹ עַלִּי יִבְיָא לָהּ מִמְדִּינָה אַחֲרָת
אִמְרֵי רַב יוֹסֵף דְּקָאמְרָה שְׁתִּבְיָא ת"ש פִּירוֹת
חֲנוּנִי זֶה עַלִּי אֵין יוֹכֵל לְהַפְּרֵ הַבָּא נְמִי דְּקָא
אִמְרָה שְׁתִּבְיָא אֲתָה לֹא הִיתָ פִּרְנִסְתּוֹ אֲלֵא
מִמְנוּ הֵרִי זֶה יִפְרֵ וְאֵי אִמְרַת דְּקָא אִמְרָה
שְׁתִּבְיָא אֲתָה אִמְאִי יִפְרֵ אֲלֵא מְדִסִּיפָא דְּלֵא
מִיִּיתִי בְּעַל הוּי רִישָׁא דְּקָא מִיִּיתָא הֵיא
אֲלֵא רִישָׁא אֵין יוֹכֵל לְהַפְּרֵ וְדְקָא מִיִּיתָא הֵיא
וּמִתְנִי'

דינה עליה אלל אמתן שידיה
ה על נפשה לגמרי בין ע"י
ר יפר: פירות חנווני. היינו
וכה נמי כו"ט והא מדקמני
שהכל אינו רגיל ליקח
למחנותיו וזה אינו מאמין אלל
אל לה. ומדרך רשא דקא
למחנה דאס אימא דקא מיימי
דוכחה: אלל. לעולם ודאי
הכי לא קשיא ליה לשמואל
ד דקמני. ו' ואע"י דקאמר
ו לשמשע דאינו יכול להפר
משום דברים שבין לבניה
ומואל משמיה דלוי דהנחת
יבן היא דענינו נפש היו:
היתה פרנסתו אלל ממנו
דקמני פירות חנווני זה
דחנווני למיתב ליה בחנם
אלל צבא דסיפא היו מן
ממנו וצבא דרשא לא רמיא
ליב ליה מפירותיו וקאמר
מר הנחת פלוני עלי והוי
י מפר. והא דקא מיימי
ל אלל אידי דסיפא קנט
כגון דלמיא אסיי: אלל
יוסי היא דקאמר לעיל:
כולה

הוא היה צריך להימנע מלהיחלף עם המלך, וזוהי הסיבה שגם כשהוא היה צריך להיחלף עם המלך, הוא לא היה צריך להיחלף עם המלך.

ייתר כגון שאמרה כל פירות שיוצאו מאותה מדינה יפר והכי משמעות הלשון היא אפשר על ידי הבאת אחרים מאי איריא אין פרנסתו אלא ממנו כי נמי מדינה לגמרי צין יביאם בעל צין יביאם אחר:

יג א מי' פי"ב מהל'
נדרים הל' א [ב ג]
סמוג לאוין רמב טוש"ע י"ד
סימן רלד סעיף סו:
יד ב מי' שס טוש"ע שס
סעי' נה ועיין זכ"מ:

תוספות

שבוני מניח דברים שגביו
 רבציה ויהי דלי עיניו שבו
 (והוא) מרחק רבץ לנאחסי:
 (ואבתי) חרפן תבעי קן
 ומתקנני נטולתי אל מן
 החרסיהו כי יקו קמני לה
 ולקדוהיהו פשטתי דלדבתי
 לנציה הו כלדלמ
 כוליה פרוקי ב' ויס
 כלתמתי שטיות
 מכללה דרבי ויס
 למה ירבי יר
 חסתי הרי הו יר
 ירבי שם מבא
 ויאלץ רבי יוס' הויא
 מורסו דרבי נפח חן
 המכללה על עולוי לה
 עיניו נפח חן על חלתי פלוי
 מורסו דרבי נפח חן
 תתנן מדינה עילי
 ואלוי יול להר
 ואלה וכל גרע המכללה
 עילי: דאברהי לוי
 שחבא יתח. עולמ
 מתקנני מירי לוי דרבי
 חלתי חלתי שייח' כלר
 עילי חקנא כבשתי
 לויח' חלתי לאפשר
 חלתי יקו ויתנ

[illegible]

ינחנם החניף הנשון וה"ה
סור כלומר שנדרה פירות